DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

27. oktober 2005 *

I sag C-329/03,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Arios Pagos (Grækenland) ved afgørelse af 31. marts 2003, indgået til Domstolen den 28. juli 2003, i sagen

Trapeza tis Ellados AE

mod

Banque Artesia,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász og M. Ilešič (refererende dommer),

* Processprog: græsk.

generaladvokat: F.G. Jacobs
justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 3. februar 2005,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Trapeza tis Ellados AE ved dikigori I. Soufleros, K. Christodoulou og T. Kontovazainitis

— Banque Artesia ved avocat F. Herbert og dikigori G. Stefanakis og E. Papakonstantinou

— den græske regering ved P. Mylonopoulos og M. Apessos samt V. Pelekou, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Støvlbæk og G. Zavvos, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 14. april 2005,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af bilag I, liste B, position IV A, og liste D, position VI, i Rådets første direktiv til gennemførelse af traktatens artikel 67 af 11. maj 1960 (EFT 1959-1962, s. 47, herefter »første direktiv«).

2 Denne anmodning er fremsat af Arios Pagos (kassationsdomstolen) i en sag mellem Trapeza tis Ellados AE (herefter »den græske nationalbank«) og Banque Artesia (herefter »Artesia«) vedrørende sidstnævntes krav om erstatning for det tab, den har lidt som følge af den græske nationalbanks afvisning af at give tilladelse til at kreditere en konto i konvertible græske drachmer med realisationsprovenuet fra salg af obligationer.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

3 Artesia, hvis hovedsæde er i Bruxelles (Belgien), havde en konto i konvertible græske drachmer via sin filial i Athen (Grækenland).

4 I perioden fra den 28. april 1981 til den 30. juli 1982 købte Artesia obligationer udstedt af Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptixeos AE (Den Græske Industriudviklingsbank, herefter »ETVA«), i hvilken den græske stat ejer alle aktier. Obligationerne var lydende på den nationale valuta, havde en løbetid på ét år fra udstedelsen og handledes og var noteret på børsen. Obligationerne blev betalt ved debitering af Artesias konto i konvertible græske drachmer. For at sikre, at det til obligationerne modsvarende beløb fortsat var konvertibelt, krævedes en særlig tilladelse fra den græske nationalbank.

5 Den 24. august 1982 indgav Artesia en begæring til den græske nationalbank om tilladelse til, at kontoen i drachmer kunne krediteres realisationsprovenuet fra obligationerne, således at Artesia kunne repatriere dette provenu til Belgien. I perioden fra den 25. august 1982 til den 23. november 1986 afviste den græske nationalbank gentagne gange denne begæring. Den 24. november 1986 gav den imidlertid tilladelse. Det fremgår af oplysningerne, at mindst en af grundene til denne afvisning var, at Artesias anvendelse af kontoen i konvertible græske drachmer til den oprindelige erhvervelse af obligationer var sket uden godkendelse. Som følge heraf var kontoen ikke længere konvertibel.

6 Da Artesia mente, at den havde lidt et tab i løbet af perioden fra den 30. september 1982 til den 11. december 1986 som følge af den græske nationalbanks afvisninger, anlagde Artesia den 28. april 1987 et erstatningssøgsmål mod denne bank. Artesia har gjort gældende, at dets erhvervelse af obligationerne var omfattet af liste B i bilag I og position IV A til første direktiv, således at medlemsstaterne havde pligt til at tillade erhvervelsen i medfør af første direktivs artikel 2. Sagen blev pådømt af Polymeles Protodikio Athinon (retten i første instans i Athen), af Efetio Athinon (appelretten i Athen), og herefter af Arios Pagos, som hjemviste sagen til Efetio. Sidstnævnte har den 27. juli 2001 dømt den græske nationalbank til at betale erstatning til Artesia. Denne ret fastslog, at den transaktion, der var genstand for hovedsagen, var omfattet af første direktivs artikel 2 og bilag I, liste B.

7 Den græske nationalbank har iværksat kassationsanke til Arios Pagos, som har besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Når henses til bestemmelsen i liste D, der henviser til artikel 4 i [...] første direktiv [...] og til nomenklaturens position VI, der omhandler »kortfristede anlæg i skatkammerveksler og andre værdipapirer, der normalt handles på pengemarkedet«, ønskes det oplyst, om værdipapirer som de omhandlede etårige obligationer fra ETVA henset til bestemmelsens ånd og dens formål, eller fortolkningen heraf ud fra den praksis, som eventuelt gælder i forbindelse med internationale transaktioner, er kortfristede investeringer i a) obligationer, udstedt af et bankaktieselskab, hvis aktiemajoritet tilhører staten, med en løbetid på ét år fra udstedelsen, og som normalt handles på børsen, hvor de også er noterede, eller b) obligationer udstedt af et bankaktieselskab med en løbetid på ét år fra udstedelsen, og som normalt handles på børsen, hvor de også er noterede?

2) Når henses til bestemmelsen i liste D, der henviser til artikel 4 i [...] første direktiv [...] og til nomenklaturens position IX, der omhandler »oprettelse og opretholdelse af kontokuranter og indlånskonti, repatriering eller anvendelse af tilgodehavender på kontokuranter eller indlånskonti hos kreditinstitutter«, og bestemmelsens ånd og formål, ønskes det endvidere oplyst, om denne bestemmelse omfatter anvendelsen i en bank i dens egenskab af kreditinstitut af tilgodehavender på en indlånskonto, som føres efter reglerne i den i nærværende dom nævnte beslutning nr. 1097/1959 truffet af Valutakommissionen (med provenuet fra indført fremmed valuta osv.) vedrørende indeståender i den nationale valuta, når denne kan konverteres til fremmed valuta?«

Om begæringen om genåbning af den mundtlige forhandling

8 Ved begæring indleveret til Domstolens Justitskontor den 8. juli 2005 har den græske nationalbank anmodet om genåbning af den mundtlige forhandling.

9 I den forbindelse skal det bemærkes, at Domstolen i overensstemmelse med artikel 61 i Domstolens procesreglement kan træffe bestemmelse om genåbning af den mundtlige forhandling, såfremt den finder, at sagen er utilstrækkeligt oplyst, eller at sagen skal afgøres på grundlag af et argument, som ikke har været drøftet af parterne (jf. dom af 10.2.2000, forenede sager C-270/97 og C-271/97, Deutsche Post, Sml. I, s. 929, præmis 30, og af 18.6.2002, sag C-299/99, Philips, Sml. I, s. 5475, præmis 20).

10 Domstolen finder, at der ikke er grundlag for i den foreliggende sag at genåbne den mundtlige forhandling. Følgelig tages begæringen om genåbning af den mundtlige forhandling ikke til følge.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

11 EØF-traktatens artikel 67 (EF-traktatens artikel 67, ophævet ved Amsterdam-traktaten) bestemmer:

»1. I det omfang, det er nødvendigt for fællesmarkedets tilfredsstillende funktion, afskaffer [m]edlemsstaterne gradvis i løbet af overgangsperioden indbyrdes

restriktioner for kapitalbevægelser, såfremt kapitalen tilhører personer, der er bosat eller har hjemsted i [m]edlemsstaterne, ligesom de ophæver enhver forskelsbehandling, der støttes på parternes nationalitet eller bopæl eller på stedet for kapitalens anbringelse.

2. Løbende betalinger i forbindelse med kapitalbevægelser mellem [m]edlemsstaterne frigøres for alle restriktioner senest ved udløbet af første etape.«

12 Ifølge betragtningen til første direktiv nødvendiggør virkeliggørelsen af målene for traktaten om oprettelse af Det [E]uropæiske [Ø]konomiske Fællesskab gennemførelse af så frie kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne som muligt og som følge heraf en så vidtgående og hurtig liberalisering af disse kapitalbevægelser som muligt.

13 Direktivets artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 1, bestemmer, at medlemsstaterne udsteder de valutabevillinger, der er nødvendige til afslutning eller gennemførelse af transaktioner samt til overførsel mellem valutaindlændinge i medlemsstaterne i forbindelse med de i bilag I, liste A, til dette direktiv nævnte kapitalbevægelser og under visse betingelser i bilag I, liste C, til dette direktiv.

14 Første direktivs artikel 2, stk. 1, bestemmer, at »[m]edlemsstaterne udsteder generelle tilladelser til af slutning eller gennemførelse af transaktioner samt til overførsler mellem valutaindlændinge i medlemsstaterne i forbindelse med de i bilag I, liste B til dette direktiv nævnte kapitalbevægelser«.

15 En sådan pligt til at udstede tilladelser gælder derimod ikke for de kapitalbevægelser, der er nævnt i samme bilag, liste D. Medlemsstaterne har fortsat mulighed for at opretholde restriktioner vedrørende disse transaktioner.

16 Første direktivs artikel 4 bestemmer:

»Det [M]onetære Udvalg undersøger mindst en gang om året restriktionerne for de på listerne i bilag I opførte kapitalbevægelser. Den afgiver beretning til Kommissionen om de restriktioner, der vil kunne ophæves.«

17 Blandt de kapitalbevægelser, der er nævnt i første direktivs bilag I, liste B, position IV A, der vedrører »[k]apitalbevægelser i henhold til direktivets artikel 2« findes bl.a. »[v]alutaudlændinges erhvervelse af indenlandske værdipapirer, der handles på børser (med undtagelse af andele i kapitalanlægsinstitutters fællesformuer) og repatriering af realisationsprovenuet af disse værdipapirer«, som nomenklaturens position IV A svarer til. Denne omfatter bl.a. i punkt 3, litra i), køb af obligationer, der »lyder på den nationale valuta«, og i punkt 4 »repatriering af realisationsprovenuet af disse værdipapirer«.

18 Hvad angår kapitalbevægelserne nævnt i første direktivs bilag I, liste D, der vedrører »[k]apitalbevægelser i henhold til direktivets artikel 4«, er bl.a. nævnt:

— »[k]ortfristede anlæg i skatkammerveksler og andre værdipapirer, der normalt handles på pengemarkedet« med henvisning til nomenklaturens position VI. Denne omfatter bl.a. valutaudlændinges kortfristede anlæg på det indenlandske pengemarked og repatriering af realisationsprovenuet

— »[o]prettelse og opretholdelse af kontokuranter og indlånskonti, repatriering eller anvendelse af tilgodehavender på kontokuranter og indlånskonti hos kreditinstitutter« med henvisning til nomenklaturens position IX. Denne omfatter bl.a. valutaudlændinges transaktioner hos indenlandske kreditinstitutter, og konti og tilgodehavender i såvel national som fremmed valuta er omfattet.

Nationale bestemmelser

19 Beslutning nr. 1097/1959, truffet af Valutakommissionen den 23. maj 1959 om anvendelsen i Grækenland af ordningen med begrænset konvertibilitet (FEK A' 109/16.6.1959) indeholdt på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen bestemmelse om to kategorier af indlånskonti i den græske nationalbank og de øvrige godkendte banker, der lød på personer, som var fastboende i udlandet, nemlig konvertible udlands-anfordringskonti i græske drachmer og udlands-anfordringskonti i fremmed valuta.

20 I medfør af denne beslutning kunne indestående på konti i konvertible græske drachmer kun anvendes til visse nærmere definerede formål, og indskud kunne kun ske på visse udtømmende opregnede måder. Det fulgte af nævnte beslutning, at hvis de disponible beløb på konti i konvertible græske drachmer uden særlig tilladelse fra den græske nationalbank blev anvendt til et andet formål end de således definerede, mistede de pågældende drachmer deres konvertibilitet.

Om de præjudicielle spørgsmål

Første spørgsmål

21 Med sit første spørgsmål ønsker Arios Pagos nærmere bestemt oplyst, om køb af obligationer, der lyder på den nationale valuta, med en løbetid på ét år fra

udstedelsen, som handles og er noteret på børser og er udstedt af en bank med hjemsted i en medlemsstat, der ejes af denne stat, er »[...] erhvervelse af indenlandske værdipapirer, der handles på børser«, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i første direktivs bilag I, liste B, position IV A, eller »kortfristede anlæg i skatkammerveksler og andre værdipapirer, der normalt handles på pengemarkedet«, som omhandlet i samme bilag, liste D, position VI.

22 Det er — hvad angår første direktiv — ubestridt, at Artesia er en bank, der er »valutaudlænding«, som har købt de pågældende obligationer i Grækenland, og har villet repatriere realisationsprovenuet vedrørende disse obligationer til Belgien. Det er ligeledes ubestridt, at disse obligationer er »indenlandske værdipapirer«, som lyder på den nationale valuta, med en løbetid på ét år fra udstedelsen, som blev handlet og var noteret på børsen.

23 Artesia og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har gjort gældende, at disse obligationer henhører under første direktivs bilag I, liste B, position IV A. Den græske nationalbank og den græske regering har derimod gjort gældende, at de henhører under samme bilag, liste D, position VI.

24 Tvisten i hovedsagen udspringer således af uenighed om fortolkningen af de kriterier, der vedrører de pågældende obligationer. Tvisten angår fortolkningen af begreberne »værdipapirer, der handles på børser«, og »værdipapirer, der normalt handles på pengemarkedet«. Den har ligeledes til formål at afgøre, om obligationernes løbetid er et afgørende kriterium for klassificeringen af disse. Ifølge den græske nationalbank og den græske regering er de omtvistede obligationer »værdipapirer, der normalt handles på pengemarkedet«, som omhandlet i første direktivs bilag I, liste D, position VI, uafhængigt af om de er blevet handlet på børser.

25 I medfør af traktatens artikel 67 indebærer den frie bevægelighed for kapital afskaffelse af restriktioner for kapitalbevægelser, såfremt kapitalen tilhører personer, der er bosat eller har hjemsted i medlemsstaterne, samt enhver forskelsbehandling, der støttes på parternes nationalitet eller bopæl eller på stedet for kapitalens anbringelse. Første direktiv indeholder med henblik på gennemførelse af traktatens artikel 67 bestemmelse om en fuldstændig liberalisering af visse kapitalbevægelser og har til formål at opnå, at de administrative hindringer fjernes, der uden at påbyde valutatilladelser og uden at berøre erhvervelse af udenlandske værdipapirer dog udgør en gene for gennemførelse af så frie kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne som muligt og som følge heraf en så vidtgående og hurtig liberalisering af disse kapitalbevægelser, som virkeliggørelsen af målene for Det Europæiske Fællesskab nødvendiggør, jf. herved betragtningen til første direktiv (jf. dom af 24.6.1986, sag 157/85, Brugnoni og Ruffinengo, Sml. s. 2013, præmis 21 og 22).

26 I den forbindelse bemærkes, at selv om begrebet »værdipapirer, der normalt handles på pengemarkedet«, fremgår af nævnte bilag, liste D, position VI, indeholder første direktiv ingen definition af dette begreb. Derimod henviser direktivet til begrebet »værdipapirer, der handles på børser«, i samme bilag, liste B, position IV A, samt i de forklarende bemærkninger, der indeholder en definition. Ifølge disse bemærkninger, der må anses for at udgøre en uadskillelig del af direktivet (jf. dom af 4.2.1988, sag 143/86, East m.fl., Sml. s. 625, præmis 11), er »værdipapirer, der handles på børser«, »værdipapirer, der er genstand for reglementeret børshandel, og hvis kurser systematisk offentliggøres, hvad enten det sker gennem officielle børsorganer (officielt noterede værdipapirer) eller gennem andre ved børsen virksomme organer, som f.eks. bankkommissioner (ikke officielt noterede værdipapirer)«. Således som Kommissionen har gjort gældende, betyder denne definition, at fællesskabslovgiver har lagt vægt på reglerne for børsens funktion, bl.a. på grundlag af de bestemmelser, der sikrer gennemsigtighed med børsernes funktion og offentliggørelse af priserne for værdipapirer, der handles.

27 Hvad angår de »værdipapirer, der handles på børser«, som omhandlet i første direktivs bilag I, liste B, position IV A, har fællesskabslovgiver vurderet, at

værdipapirer, der handles i et reguleret miljø som eksempelvis på børsen, kan omfattes af generelle tilladelser, der udstedes af den berørte medlemsstat, til afslutning eller gennemførelse af transaktioner samt til overførsler mellem valutaindlændinge i medlemsstaterne som omhandlet i første direktivs artikel 2.

28 Derimod er pengemarkedet, der er nævnt i første direktivs bilag I, liste D, position VI, mindre reguleret end børsen. Transaktioner på pengemarkedet sker sædvanligvis efter private forhandlinger i et miljø, som i forhold til børsen er mindre gennemsigtigt. Denne vurdering støttes ligeledes af den omstændighed, at den grundlæggende egenskab ved »værdipapirer, der handles på pengemarkedet«, er, at deres pris ikke er genstand for en offentlig notering, således at det kan være nødvendigt for de nationale myndigheder at vurdere deres værdi for at undgå enhver svindel som følge af fiktive priser. Dette er derimod ikke tilfældet for »værdipapirer, der handles på børser«, således som generaladvokaten har anført i punkt 43 i forslaget til afgørelse.

29 Det fremgår af sagsakterne, at værdipapirerne, selv om de blev handlet på børsen, faktisk blev købt fra ETVA. Denne omstændighed ændrer imidlertid, i modsætning til det, den græske nationalbank gjorde gældende under retsmødet, ikke de pågældende obligationers karakter. Således som generaladvokaten anførte i punkt 40 i forslaget til afgørelse, stiller første direktiv ikke krav om, at det sted, hvor værdipapirerne handles, og det sted, hvor de købes, er det samme. Første direktivs bilag I, liste B, omfatter »erhvervelse af [...] værdipapirer, der handles på børser«, og det er ikke nødvendigt, at erhvervelsen er sket på børsen. Det afgørende kriterium er, om de handles inden for denne ramme. Således som generaladvokaten anførte det i samme punkt i forslaget til afgørelse, støttes denne fortolkning af alle sprogversioner af første direktiv.

30 Selv om løbetiden kan være afgørende for de værdipapirer, der henhører under første direktivs bilag I, liste D, og som i medfør af dette direktivs artikel 4 er

undergivet restriktioner, dvs. »kortfristede anlæg i skatkammerveksler og andre værdipapirer, der normalt handles på pengemarkedet«, gælder dette imidlertid ikke for »værdipapirer, der handles på børser«. Disse værdipapirer er kun nævnt i samme bilag, liste B, position IV A, samt i de forklarende bemærkninger til første direktiv. Sidstnævnte henviser udtrykkeligt til nævnte position IV og indeholder blot bestemmelse om typen af det organ, der udsteder obligationerne, nemlig såvel »private personer og virksomheder såvel som af offentlige organer«. Det er Rådets direktiv 86/566/EØF af 17. november 1986 om ændring af første direktiv (EFT L 332, s. 22) og Rådets direktiv 88/361/EØF af 24. juni 1988 om gennemførelse af traktatens artikel 67 (EFT L 178, s. 5), som indeholder en definition af kortfristede obligationer, og disse direktiver finder ikke anvendelse med tilbagevirkende kraft. Det fremgår ligeledes af ordlyden af første direktivs bilag I, liste B, position IV A, at fællesskabslovgiver har villet definere »værdipapirer, der handles på børser«, på grundlag af andre kriterier end løbetiden.

31 Det følger af ovenstående, at de omhandlede obligationer er »værdipapirer, der handles på børser«, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag I, liste B, position IV A, og de forklarende bemærkninger til første direktiv.

32 Under disse omstændigheder er det ufornødent at vurdere, om disse obligationer samtidig opfylder kriterierne i samme bilag, liste D, position VI. Selv om dette var tilfældet, ville det være uden betydning for det forhold, at de omhandlede kapitalbevægelser er omfattet af den liberaliserede ordning, der er indført med første direktivs artikel 2, i det omfang de opfylder kriterierne i første direktivs bilag I, liste B. Ingen bestemmelse i dette direktiv begrænser den liberalisering, der gælder for kapitalbevægelser i medfør af artikel 2, alene med den begrundelse, at samme kapitalbevægelser ligeledes opfylder kriterierne i samme direktivs bilag I, liste D. Den samme konklusion følger af en fortolkning af første direktiv i lyset af dets formål, der fremgår af dets eneste betragtning, og som nødvendiggør »gennemførelse af så frie kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne som muligt og som følge heraf en så vidtgående og hurtig liberalisering af disse kapitalbevægelser som muligt«.

33 Det skal tilføjes, at den omstændighed, at de obligationer, der er genstand for hovedsagen, er værdipapirer udstedt af en bank, der er et aktieselskab, der ejes af staten, ikke ændrer obligationernes karakter. I den forbindelse fremgår det af de forklarende bemærkninger til første direktiv, at disse obligationer kan udstedes af såvel private som offentlige organer, således som det blev fastslået i denne doms præmis 30.

34 På grundlag af ovenstående bemærkninger skal det første spørgsmål besvares med, at obligationer, der lyder på den nationale valuta, med en løbetid på ét år fra udstedelsen, som handles på børser og er udstedt af en bank med hjemsted i en medlemsstat, der ejes af denne stat, henhører under første direktivs bilag I, liste B, position IV A. Erhvervelse heraf såvel som realisationsprovenuet vedrørende disse er reguleret i dette direktivs artikel 2, der henviser til samme direktivs bilag I, liste B, som indeholder bestemmelse om repatriering af dette provenu.

Andet spørgsmål

35 Med sit andet spørgsmål ønsker Arios Pagos nærmere bestemt oplyst, om anvendelsen af indestående på kontokuranter eller indlånskonti hos kreditinstitutter med henblik på køb af obligationer som omhandlet i første spørgsmål er omfattet af første direktivs bilag I, liste D, position IX.

36 Kapitalbevægelser skal i forhold til første direktiv nødvendigvis vurderes som et hele, og når bevægelsens destination er omfattet af en af de liberaliserede kategorier, har bevægelsens udspring under hensyn til de betragtninger, der fremgår af denne doms præmis 32, i princippet ingen betydning for denne klassificering. Det bemærkes

videre, at erhvervelser af værdipapirer, der er omfattet af en af de liberaliserede kategorier, ville blive alvorligt hindrede, hvis medlemsstaterne fortsat frit kunne begrænse anvendelsen af kontokuranter eller indlånskonti til brug for sådanne erhvervelser.

37 Det andet spørgsmål skal således besvares med, at den omstændighed, at en erhvervelse af obligationer, der er omfattet af første direktivs bilag I, liste B, position IV A, er blevet finansieret ved anvendelse af indestående på kontokuranter eller indlånskonti hos kreditinstitutter, er uden betydning for klassificeringen af den pågældende kapitalbevægelse til nævnte bilag, liste B, position IV A, selv om disse kontokuranter eller indlånskonti er omfattet af første direktivs bilag I, liste D, position IX.

Sagens omkostninger

38 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, der er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

1) **Obligationer, der lyder på den nationale valuta, med en løbetid på ét år fra udstedelsen, som handles på børser og er udstedt af en bank med hjemsted i en medlemsstat, der ejes af denne stat, henhører under bilag I, liste B, position IV A, til Rådets første direktiv til gennemførelse af traktatens**

artikel 67 af 11. maj 1960. Erhvervelse heraf såvel som realisationsprovenuet vedrørende disse er reguleret i dette direktivs artikel 2, der henviser til samme direktivs bilag I, liste B, som indeholder bestemmelse om repatriering af dette provenu.

2) **Den omstændighed, at en erhvervelse af obligationer, der er omfattet af første direktivs bilag I, liste B, position IV A, er blevet finansieret ved anvendelse af indestående på kontokuranter eller indlånskonti hos kreditinstitutter, er uden betydning for klassificeringen af den pågældende kapitalbevægelse til nævnte bilag, liste B, position IV A, selv om disse kontokuranter eller indlånskonti er omfattet af første direktivs bilag I, liste D, position IX.**

Underskrifter